

Tidligere og fremtidige liv - del 5

Et fremtidigt liv

JJ:

Lad os se, om vi har en eller to frivillige, så skal vi prøve noget interessant.

Shirley melder sig som frivillig.

JJ:

Ok, nu har vi Shirley. Problemet med at gøre dette som gruppe er, at I ikke ved, hvad de andre føler og oplever, men når vi bare har en enkelt person, så kan hun fortælle os det undervejs. Så lad os prøve med Shirley. Luk øjnene, Shirley, og forestil dig en søjle af lys, der berører dine fødder og bevæger sig op gennem dit højre ben, og denne gang bliver det hurtigere end sidst, men resultatet vil være det samme. Lyset bevæger sig op gennem dit højre ben, så gennem dit venstre ben og videre op gennem din krop til halsen. Det går op gennem dit hoved og arme og gennem resten af din krop, og nu er hele din krop fuldstændigt afslappet og fredelig, og du føler, at du svæver på en sky igen. Nu går du hen ad stien, og du kommer til døren og åbner den, og denne gang går trappen opad. Opad vil tage dig ind i fremtiden. Du går op ad 10 trin, og når du kommer til det 10. vil du være i et fremtidigt liv. Gå op ad det første trin, nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7 – du kan se et fremtidigt liv nu – 8, 9 og 10. Du ser nu det sted, hvor du bor. Hvordan ser der ud?

Shirley:

Jeg bor stadig i bjergene.

JJ:

Er det futuristisk, eller ser det bare ud som nu?

Shirley:

Det ser anderledes ud – ligesom marmor.

JJ:

Hvor bor du?

Shirley:

Det eneste, jeg kan sammenligne det med, er Parthenon og den slags bygninger. Der er stier med træer og smukke blomster, og folk sidder på græsplænerne og snakker.

JJ:

Hvordan er det på denne tid? Er det fredeligt, eller er der krige?

Shirley:

Meget fredeligt. Man kan mærke, at alting er anderledes nu.

JJ:

Hvor langt ude i fremtiden er du?

Shirley:

Omkring år 3300.

JJ:

Hvad arbejder du med?

Shirley:

Jeg er lærer.

JJ:

Hvad underviser du i?

Shirley:

Jeg underviser nyfødte babyer.

JJ:

Hvad underviser du dem i?

Shirley:

Vi styrker kærlighedsflammen i dem, kan man sige, og babyerne er ikke helt som de babyer, vi kender i nutiden.

JJ:

Hvordan er de anderledes?

Shirley:

Man kan nemmere se den virkelige og sande person – man kan næsten se deres sjæl, deres ånd.

JJ:

Lærer de at tale tidligere, end de gør nu?

Shirley:

Ja, det gør de, men ikke når de er så unge, som de er hos mig. Når de er hos mig, arbejder vi med at holde dem, føle og elske dem.

JJ:

Det lyder, som om I stiller meget mere ind på babyerne, end vi plejer her?

Shirley:

Absolut, vi tuner ind på babyerne, så snart de er født.

JJ:

Hvordan gør I det?

Shirley:

Man kan føle deres vibration, og hvem af dem man skal arbejde med, og hvem der er bestemt for en anden lærer, for man tiltrækkes af deres vibrationer.

JJ:

Så nogle babyer er mere i overensstemmelse med din vibration end andre?

Shirley:

Det er rigtigt.

JJ:

Hvad gør du med dem?

Shirley:

I virkeligheden holder jeg dem bare og elsker dem, men det er en læreproces, og de lærer meget hurtigere, hvordan de skal udtrykke deres kærlighed end babyer i det 20. og 21. århundrede. Der er ingen sammenligning.

JJ:

Er det en af nøglerne til at opretholde fred på jorden? At det gælder om at give dem en god begyndelse?

Shirley:

Absolut. Der har ikke været krig i mange år nu – hundredvis af år.

JJ:

Er det forældrene eller andre, der arbejder med dem?

Shirley:

Forældrene arbejder mest med dem, men der findes særlige sygeplejersker som mig, som tilbringer tid med dem hver dag.

JJ:

Har vi besøgt andre planeter på denne tid?

Shirley:

Ja, men det er stadig svært og tidskrævende, så det er ikke så meget, som vi troede, det ville blive. Der er ingen, der vil bruge så meget tid på at rejse.

JJ:

Så det er ikke helt som Star Trek endnu?

Shirley:

Nej.

JJ:

Har man fundet andre liv i universet?

Shirley:

Ja, men indtil videre har vi kun kommunikeret med dem, for vi har ingen stjerneportal, og vi skal stadig finde ud af, hvordan vi kan strække energien over de kæmpemæssige afstande.

JJ:

Men vi har kommunikeret med andre liv i universet?

Shirley:

Ja, der finder kommunikation sted – billeder og lys – og de bruger lys på så mange forbløffende måder, og alt kan gøres ved hjælp af lys, så en dag vil vi rejse til deres planeter. Når vi lærer at manipulere med lyset. Videnskaben arbejder på det nu, men indtil videre kommunikerer vi altså kun.

JJ:

Har vi lært at rejse hurtigere end lysets hastighed?

Shirley:

Ja, det lærte vi for længe siden, men det tager stadig alt for lang tid og bruger alt for mange naturlige ressourcer at gøre det på den måde.

JJ:

Kender du noget til planetens historie?

Shirley:

Ja – det er noget, vi alle må lære.

JJ:

Har der været en tredje verdenskrig?

Shirley:

Jeg ved ikke, om man kunne kalde det en tredje verdenskrig eller ej. Der har bare været små krigslignende situationer – et land mod et andet. Der skete en del katastrofale begivenheder, og en stor del af jordens befolkning blev dræbt, og alle disse begivenheder skete inden for en relativt kort periode. Jorden ændrede sig virkelig dramatisk, selv jordens topografi, men det er flere hundrede år siden.

JJ:

Eksisterer USA stadig?

Shirley:

Ja.

JJ:

Ser det anderledes ud?

Shirley:

Bjergene er her stadigvæk.

JJ:

Findes Boise?

Shirley:

Ja, men det ligger ved kysten.

JJ:
Er det en populær by?

Shirley:
Det er en stor by, og alle tager derhen på ferie for at have det sjovt.

JJ:
Så hvis vi bliver her længe nok, så bliver det sådan?

Shirley:
Ja, det gør det.

JJ:
Eksisterer alle de forskellige racer stadigvæk – kinesere, indere osv. eller er nogle af dem uddøde?

Shirley: De er alle sammen blevet blandet sammen, og jeg har ikke set nogen rene racer. Jeg tror ikke, der er nogen tilbage.

JJ: Så de har giftet sig meget med hinanden?

Shirley: Ja.

JJ: Har folk i al almindelighed mørkere hud end i det 20. århundrede?

Shirley: Det kommer an på, hvor de bor. I nogle områder har folk mørk hud, og i andre meget lysere. Her i bjergene hvor jeg er, er de fleste ret lyshudede.

JJ: Har man bygget samfund i bjergene?

Shirley: Ja.

JJ: Bruger man bjergene mere, end vi gør i dag?

Shirley: Man har ladet en del af bjergene være uberørte. Efter de forfærdelige jordforandringer lærte menneskene ikke at misbruge jorden. Bjergene er lige så smukke, som de altid har været. Byerne er stadig store, men der er ingen forurening fra affaldet.

JJ: Hvordan dyrker man jorden?

Shirley: Det sker meget kontrolleret, og det er specialister, der gør det, og det er kun visse steder, man dyrker jorden.

JJ: Hvorfor kun specialister?

Shirley: Fordi de forstår, hvordan de skal producere rigtigt meget på et lille område, og de kan plante og høste en afgrøde i løbet af få uger med den teknologi, de bruger nu. Så de kan have mere

end én afgrøde om året – de kan høste en afgrøde om måneden nogle gange, så det kræver slet ikke samme størrelse land og samme mængde ressourcer, og jorden udnyttes meget bedre.

JJ: Findes oceanerne stadig?

Shirley: Ja, der er mange fisk, og folk spiser mange fisk, men en større del af vores protein kommer fra planterne end fra fisk og dyr.

JJ: Lever folk mere vegetarisk på denne tid?

Shirley: Ja.

JJ: Spiser de stadig kød nogle gange?

Shirley: Ja, men det er mest til fester og højtid, ellers kommer proteinet fra planterne og indimellem fra fisk, men rødt kød er kun til festlige begivenheder.

JJ: Hvilke former for regeringer findes der? Har vi en præsident eller en anden slags leder?

Shirley: Der er ikke én leder – det er nærmere som en bestyrelse, der består af vise mennesker, og hvert medlem af bestyrelsen repræsenterer et særligt område.

JJ: Bliver de valgt?

Shirley: Nej.

JJ: Hvordan bliver de så udvalgt?

Shirley: Personerne i bestyrelsen er medlemmer, indtil de dør. De gennemgår en hel masse tests og en meget stor uddannelse, og det skal bevises, at de er mentalt og åndeligt egnede, og så skal de være i stand til at arbejde med mennesker.

JJ: Så hvis et menneske ønsker at sidde i regeringen, skal han gennemgå en masse tests for at se, om han egner sig?

Shirley: Som regel beslutter de som teenagers, at de gerne vil, men det er meget, meget svært at komme i betragtning. Det er kun en lillebitte del af befolkningen, der går på de skoler, der forbereder dem på jobbet.

JJ: Og mange af dem, der går der, bliver ikke godkendt?

Shirley: Det er rigtigt, men så får de stillinger og ansvar inden for andre områder, som i store internationale organisationer, og videnskab og regering samarbejder, og folk ender måske ikke som dommere eller præsident, men med at arbejde med videnskaben. Hvert område har sin regering, og hele verden er i virkeligheden ét folk.

JJ: Hvilken slags transportmidler bruger man? Hvis man fx vil rejse nogle hundrede kilometer, bruger man så bil, fly eller andet?

Shirley: Der er et system – ligesom et hævet spor, som bruger magnetisk kraft, og det bruger man mest i de enkelte lande, men hvis man vil rejse til et andet land fx over havet, kan man rejse med skib, eller vi har også store fly, ligesom for mange år siden, nu er de bare meget, meget sikre og større.

JJ: Så her i Amerika har vi en slags kollektiv trafik?

Shirley: Ja, der findes kollektiv trafik over hele verden.

JJ: Bruger man stadig penge?

Shirley: Nej, vi har ikke brugt penge i mange hundrede år.

JJ: Hvad får så folk til at arbejde?

Shirley: At være i stand til at arbejde er en glæde, og jeg kender ikke nogen, der ikke gerne vil arbejde.

JJ: Fordi arbejde er sjovt?

Shirley: Ja, alt slags arbejde udføres med kærlighed, så det er en glæde at arbejde, uanset hvilken slags arbejde man udfører.

JJ: Hvad nu hvis der er en, der ikke ønsker at arbejde, men bare ligger og driver den af hele tiden?

Shirley: Man griner ad dem.

JJ (ler): Så det er nærmest flovt at sige, at man ikke arbejder?

Shirley: Ja, man kan vel godt lade være, hvis man kan se bort fra drillerierne, men hvis man ikke arbejder, er man også uden for en masse ting.

JJ: Interessant.

JJ: Okay, nu vil vi føre dig tilbage til nutiden. Jeg tæller til 3, så vil du være tilbage i nutiden og føle dig normal og have det godt. 1, 2 og 3. Har du nogensinde gjort sådan noget her før?

Shirley: Nej.

JJ: Hvad synes du om fremtiden?

Shirley: Det var rart!

JJ: Det lyder, som om du var omkring år 3300 ca.

Shirley: Ja.

JJ: Forhåbentligt har vi lært noget på det tidspunkt.

Tilhørerne klapper.

Tilhører: Det var spændende – meget detaljeret.

JJ: I kan finde en clairvoyant hvor som helst og betale ham 1000 USD, men I får aldrig en bedre reading end denne. Okay, det var næsten al vores tid, og vi har adskillige andre, der kunne tage en tur ind i fremtiden, men det var for at vise jer det. Shirley gik ind i den forventede fremtid, som hendes sjæl viste hende, og det vil måske, måske ikke ske nøjagtigt sådan, men det var det, hun så gennem sit indre selv. Hun så den fredelige fremtid, vi forventer. Vandbærerens tidsalder vil bringe os en fredelig tid, og hun så år 3300, som stadig er i Vandbærerens tidsalder, for den varer ca. 2200 år. Shirley så Vandbærerens tidsalder i al sin glans. Det er sådan, at det er meningen, at det skal blive. Lad os håbe, at vi er med til at bygge grundlaget for, at det sker. Er der nogle spørgsmål eller kommentarer, før vi lukker?

Rob: Når du laver regression, kan der så være forhindringer i vejen – måske tænker personen, at det er farligt – vil det forhindrer en regression?

JJ: Der kan være forskellige forhindringer, fx kan man have haft et traumatisk tidligere liv, som Donna beskrev, men hun gik forbløffende nemt ind i det. Mærkede du noget, før du gik til det liv i Tyskland?

Donna: Ja, jeg mærkede frygt, da jeg gik ned ad trappen.

JJ: Mange gange vil folk mærke det og nægte at gå tilbage i tiden. Du gik tilbage, og det er godt, og det er sikkert et slags gennembrud. Har du nogensinde læst om den tidsalder?

Donna: Nej.

JJ: ”Det tredje riges storhedstid og fald” er en virkelig god bog. Den er på ca. 1200 sider og er den bedste bog, jeg har læst, som giver et godt billede af det hele. Bøger af folk, som overlevede Holocaust er også gode at læse. Så du filmen ”Schindler’s List?”

Donna: Åh ja.

JJ: Den giver dig også en god ide om det. Dengang du var der, og især hvis du var meget ung, følte du sikkert, at det var dit univers, og at læse om det vil give dig en god ide om, hvordan andre også led.

JJ: Har du jødisk blod i familien?

Donna: Jeg er irsk, skotsk og engelsk.

JJ: Interessant. Hvis du får mulighed for at tage en anden regression, skal du gøre det, for 2 eller 3 mere kan virke terapeutisk.

Donna: Det var meget skræmmende.

JJ: Ja, men 3. gang du går tilbage, vil det ikke skræmme dig længere. Så vil det føles, som en stor vægt, der er forsvundet fra dig.

Kvindelig tilhører: Jeg er ny inden for dette område, så jeg kender ikke nogen, men når jeg bliver venner med folk, er det, som om jeg kender dem et eller andet sted fra, og folk kommer ofte hen til mig og siger: ”Hold da op, du ser bekendt ud”, og ”der er noget ved dig” og ”hvor kender jeg dig fra”, og jeg kender dem slet ikke.

JJ: Der kan være flere grunde til det, og en af dem er, at vi har mødt mange mennesker i vores tidligere liv. Det kan forklare noget af det, og noget andet kan være det med at se bekendt ud. Fx ”du ligner min niece”. Nogle mennesker har et ansigt, der ser mere generelt ud end andre. Da jeg var yngre, var der mange, der sagde det til mig. Nu hvor jeg er blevet ældre, siger de det ikke så tit. Folk får fornemmelser om hinanden. Det er sket for mig nogle gange, og da jeg så bragte folk tilbage til et tidligere liv, fandt jeg ud af, at jeg faktisk kendte dem i et tidligere liv. Vi inkarnerer ofte i grupper, så måske var folk i din gruppe lidt langsomme om at komme hertil. Hvor kommer du fra?

Kvindelig tilhører: Oprindeligt fra Californien.

JJ: Vi takker for jeres tid – tak alle sammen.

Tilhørerne klapper.

Copyright 2011 by J J Dewey